

Charlotte Brontevá (1816 – 1855): Jana Eyrová (1847)

I. Beletristický text:

A. Literární druh a žánr, literárněhistorický kontext, umělecký směr / tvůrčí skupina, údaje o autorovi ve vztahu k dílu;

B. 1. Doba a místo (děje);

2. Kompozice;

3. Hlavní postavy a jejich charakteristika;

4. Námět, témata, hlavní motivy;

C. Jazykové zvláštnosti a kulturní souvislosti;

„Je mi líto, že musím Thornfield opustit, protože jej miluji, a miluji jej proto, že jsem tady poznala plný a radostný život - aspoň na chvíli. Tady po mně nikdo nešlapal. Tady mě nekamenovali. Tady jsem nebyla pohřbena mezi úzkoprsými osobami, zbavená vší naděje na společenství s duchaplnými lidmi, silnými a velkodušnými. Tady jsem tvář v tvář hovořila s člověkem, jakého si vážím a v jakém mám zalíbení - osobitým, mocným, svobodným. Tady jsem poznala vás, pane Rochestere. A teď se děším a trnu úzkostí, když si představím, že se od vás musím navždy odtrhnout. Uznávám, že je nutné, abych odtud odjela, ale mám pocit, jako bych před sebou viděla neodvratnou smrt.“

„Proč myslíte, že to je neodvratné?“

„Vždyť jste mi to sám postavil před oči.“

„V jaké podobě?“

„V podobě slečny Ingramové, té vznešené krasavice - vaší nevěsty.“

„Mé nevěsty! Jaké nevěsty? Já žádnou nemám!“

„Ale budete mít.“

„Ano! Budu! - Budu!“ Zaťal zuby.

„A proto musím odejít - sám jste to řekl.“

„Ne, musíte tu zůstat! To přísahám - a svou přísahu splním!“

„Ale já vám říkám, že musím odejít!“ odpověděla jsem prudce, vydrážděná téměř k zlosti. „Myslíte, že tady zůstanu, když potom pro vás nebudu nic znamenat? Copak si myslíte, že jsem stroj a nemám cit? Že to mohu snést, když mi urvete od úst mé jediné sousto chleba, když mi vychrstnete z číše mou jedinou kapku živé vody? Myslíte, když jsem chudá, neurozená, nehezká a malá, že nemám duši a srdce? Mýlíte se! - Mám právě tak duši jako vy - a zrovna tak živoucí srdce jako vy! Kdyby mě byl Bůh obdařil jen trochou krásy a velkým bohatstvím, byla bych se postarala, aby vám bylo zrovna tak zatěžko mě opustit, jak je mně teď zatěžko opustit vás. Nemluvím teď k vám, jak jsou lidé obvykle zvyklí mluvit - konvenčně - snad ani jako obvyčejný smrtelník - to můj duch promlouvá k vašemu, jako bychom byli už oba za hrobem a jako bychom stáli před Bohem - jako bychom si byli rovni - a to také jsme!“

„A to také jsme!“ opakoval pan Rochester – „To jsme!“ řekl ještě jednou a sevřel mě v náručí, přivinul si mě na prsa a přilnul svými rty k mým. „To jsme, Jano!“

II. Nebeletristický text:

- A. Funkční styl, obsah, účel, vztah k prvnímu textu;
- B. Jazykové apod. zvláštnosti.

Zákonné překážky manželství

§ 672

(1) Manželství nemůže uzavřít nezletilý, který není plně svéprávný.

(2) Soud může ve výjimečných případech povolit uzavření manželství nezletilému, který není plně svéprávný a dovršil šestnácti let věku, jsou-li pro to důležité důvody.

§ 673

Manželství nemůže uzavřít osoba, jejíž svéprávnost byla v této oblasti omezena.

§ 674

Manželství nemůže uzavřít osoba, která již dříve uzavřela manželství, ani osoba, která již dříve vstoupila do registrovaného partnerství nebo jiného obdobného svazku uzavřeného v zahraničí, a toto manželství, registrované partnerství nebo jiný obdobný svazek uzavřený v zahraničí trvá.

§ 675

Manželství nemůže být uzavřeno mezi předky a potomky, ani mezi sourozenci; totéž platí o osobách, jejichž příbuzenství vzniklo osvojením.

§ 676

Manželství nemůže být uzavřeno mezi poručníkem a poručencem, mezi dítětem a osobou, do jejíž péče bylo dítě svěřeno, nebo pěstounem a svěřeným dítětem.

Druhý text je příkladem právně-administrativního funkčního stylu; najděte jeho typické znaky. Jak souvisí s románem?